

disputants-חולקים- ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement- ⚡ קושיא-challenge- ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יד	
שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה שמד על ישראל, שכל הסומך - יהרג, וכל הנסמך - יהרג, ועיר שסומכין בה - תיחרב, ותחומין שסומכין בהן - יעקרו.												⊖	יד
מה עשה יהודה בן בבא? הלך וישב לו בין שני הרים גדולים, ובין שתי עיירות גדולות, ובין שני תחומי שבת, בין אושא לשפרעם. וסמך שם חמשה זקנים, ואלו הן: רבי מאיר, ורבי יהודה, ורבי שמעון, ורבי יוסי, ורבי אלעזר בן שמעון.												⊖	יד
אף רבי נחמיה.	רב אויא מוסיף:											⊖	יד
כיון שהכירו אויביהם בהן אמר להן: בניי, רוצן												⊖	יד
אמרו לו: רבי, מה תהא עליך?												⊖	יד
אמר להן: הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכים.												⊖	יד
אמרו: לא זזו משום עד שנעצו בו שלש מאות לונביאות של ברזל, ועשאוהו ככברה.												⊖	יד
רבי יהודה בן בבא אחריני הוה בהדיה, והאי דלא חשיב להו - משום כבודו דרבי יהודה בן בבא.												⊖	יד
ורבי מאיר רבי יהודה בן בבא סמכיה?												⊖	יד
כל האומר רבי מאיר לא סמכו רבי עקיבא - אינו אלא טועה	והא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											⊖	יד
סמכיה רבי עקיבא ולא קיבלו, סמכיה רבי יהודה בן בבא - וקיבלו.												⊖	יד
אין סמכיה בחוצה לארץ.	רבי יהושע בן לוי:											⊖	יד
מאי אין סמכיה?												⊖	יד
אילימא דלא דייני דיני קנסות כלל בחוצה לארץ												⊖	יד
סנהדרין נוהגת בין בארץ ובין בחוצה לארץ	והא תנן:											⊖	יד
אלא: דלא סמכינן בחוצה לארץ.												⊖	יד
פשיטא, סומכין בחוצה לארץ ונסמכין בארץ - הא אמרינן דלא. אלא סומכין בארץ ונסמכין בחוצה לארץ מאי?												⊖	יד
דרבי יוחנן הוה מצטער עליה דרב שמן בר אבא דלא הוה גבייהו דליסמכיה.	תא שמע: [רבי יוחנן]											⊖	יד
רבי שמעון בן זירוד וחד דעימיה, ומנו - רבי יונתן בן עכמאי, ואמרי לה: רבי יונתן בן עכמאי וחד דעימיה, ומנו - רבי שמעון בן זירוד. חד דהוה גבייהו - סמכוהו, וחד דלא הוה גבייהו - לא סמכוהו.	[רבי יוחנן]											⊖	יד
רבי חנינא ורבי הושעיא הוה קא משתקדי רבי יוחנן למיסמכינהו, לא הוה מסתייעא מיילתא, הוה קא מצטער טובא	[רבי יוחנן]											⊖	יד
אמרו ליה: לא נצטער מר, דאנן מדבית עלי קאתינן.	[רבי חנינא ורבי הושעיא]											⊖	יד
מניין שאין נסמכין לבית עלי - שנאמר (שמואל א' ב') לא יהיה זקן בביתך כל הימים, מאי זקן? אילימא זקן ממש - והכתוב (שמואל א' ב') כל מרבית ביתך ימותו אנשים - אלא סמכיה.	דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יוחנן:											⊖	יד
רבי זירא הוה מטמר למיסמכיה	[רבי זירא]											⊖	יד
לעולם הוה קבל וקיים.	דאמר רבי אלעזר:											⊖	יד
כיון דשמעה להא דאמר רבי אלעזר:												⊖	יד
אין אדם עולה לגדולה אלא אם כן מוחלין לו על כל עונותיו	[רבי אלעזר]											⊖	יד
אמצי ליה אנפשיה.	[רבי זירא]											⊖	יד
כי סמכוהו רבי זירא שרו ליה הכי: לא כחל ולא שרק ולא פירכוס - ויעלת חן.												⊖	יד
כי סמכוהו רבי אמי ולרבי אסי שרו להו הכי: כל מן דין כל מן דין סמוכו לנא, לא תסמכו לנא לא מסרמיטין, ולא מסרמיטין.												⊖	יד

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא מחמיסין, ולא מטורמיסין.	ואמרי לה:											יד.
רבי אבהו כי הוה אתי ממתבתא לבי קיסר, נפקי מטרוניתא דבי קיסר ומשריין ליה: רבה דעמיה, מדברנא דאומתיה. בוצינא דנהורא, בריך מתיך לשלם.	[רבי אבהו]											יד.
ערפת עגלה בשלשה.												יד.
(דברים כ"א) ויצאו זקניך ושפטוך. זקניך - שנים, שופטיך - שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהן עוד אחד הרי כאן חמשה, דברי רבי יהודה.	תנו רבנן: [רבי יהודה]											יד.
זקניך - שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהם עוד אחד, הרי כאן שלשה.	רבי שמעון:											יד.
ורבי שמעון, האי שופטיך מאי עביד ליה?												יד.
ההוא מיבעי ליה למיחדין שבשופטיך.	[רבי שמעון]											יד.
ורבי יהודה												יד.
מזקני זקניך נפקא.	[רבי יהודה]											יד.
ורבי שמעון												יד.
אי מזקני הוה אמינא: זקני השוק, כתב רחמנא זקניך, ואי כתיב, זקניך הוה אמינא: סנהדרי קטנה, כתב רחמנא ושפטוך - ממויחדין שבשופטיך.	[רבי שמעון]											יד.
ורבי יהודה												יד.
גמר זקני זקני, מוסמכו זקני העדה את ידיהם, מה להלן מיוחדין שבעה - אף כאן מיוחדין שבזקניך.	[רבי יהודה]											יד.
אי יליף - לילף כולה מהתם, זקניך ושפטוך למה לי?												יד.
אלא: וי"ו ושפטוך למנינא.	[רבי יהודה]											יד.
ורבי שמעון												יד.
וי"ו לא דריש.	[רבי שמעון]											יד.
אלא מעתה: ויצאו - שנים, ומדדו - שנים, לרבי יהודה - הרי תשעה, לרבי שמעון - שבעה												יד.
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:												יד.
ויצאו - הן ולא שלוחן, ומדדו - שאפילו נמצא בעליל לעיר צריך לעסוק במדידה.	[תניא]											יד.
מתניתין דלא כי האי תנא												יד:
(דברים כ"א) ויצאו זקניך ושפטוך זקניך - זו סנהדרין, ושפטוך - זה מלך וכהן גדול. מלך - דכתיב (משלי כ"ט) מלך במשפט יעמיד ארץ, כהן גדול - דכתיב (דברים י"ז) ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט.	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב											יד:
רבי אליעזר בן יעקב כהוא פליג, או בתרתי פליג? במלך וכהן גדול פליג, אבל בסנהדרי אי כרבי יהודה אי כרבי שמעון, או דילמא בסנהדרי נמי פליג? דאמר: כולה סנהדרי בעינן מצאן אבית פגי והמרה עליהן, יכול תהא המראתו המראה - תלמוד לומר (דברים י"ז) וקמת ועלית אל המקום מלמד שהמקום גורם.	איבעיא להו: רב יוסף, תא שמע:											יד:
דנפוק כמה?												יד:
אילימא מקצתן												יד:
דילמא הנך דאיכא גואי קיימי כוותיה												יד:
אלא פשיטא - דנפוק כולהו												יד:
למאי?												יד:

disputants- חולקים ◇ קודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♪ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	
אילמא לדבר הרשות		!				!							יד:	
מי מצו נפקי? והכתיב (שיר השירים ז') שררך אגן הסהר אל יחסר המזג.		♪				!							יד:	
אלא פשיטא - לדבר מצוה.		!				!					◇		יד:	
היכי דמי - לא למדידת עגלה, ורבי אליעזר בן יעקב היא, דאמר: כולי סנהדרין בעינן						!					◇		יד:	
לא, כגון שיצאו להוסיף על העיר ועל העזרות.	אמר ליה אבוי:			♪							◇		יד:	
אין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא בבית דין של שבעים ואחד.	כדתנן:			♪		■							יד:	
תניא כוותיה דרב יוסף:						■							יד:	
מצאן אבית פאגי והמרה עליהן, כגון שיצאו למדידת עגלה, ולהוסיף על העיר ועל העזרות, יכול שתהא המראתו המראה - תלמוד לומר וקמת ועלית אל המקום מלמד שהמקום גורם.	[תניא]					■	■				◇		יד:	
נטע רבעי ומעשר שני שאין דמיו ידועין בשלשה.												■	< יד:	
איזהו מעשר שני שאין דמיו ידועין - פירות שהרקיבו ויין שהקרים, ומעות שהחלידו.	תנו רבנן:											■	◇ יד:	
מעשר שני שאין דמיו ידועין פודין אותו בשלשה לקוחות, אבל לא בשלשה שאין לקוחות. אפילו נכרי אחד מהן, אפילו אחד מהם בעלים.	תנו רבנן:											■	◇ יד:	
שלשה ומטילין לתוך כיס אחד, מהו?	בעי רבי ירמיה:							^					יד:	
איש ושתי נשוי - פודין מעשר שני שאין דמיו ידועין.	תא שמע:							■	!				יד:	
דילמא כגון רב פפא ובת אבא סוראה.								♪					יד:	
ההקדשות בשלשה.												■	< יד:	
מתניתין דלא כי האי תנא												■	◇ יד:	
אפילו צינורא של הקדש צריכה עשרה בני אדם לפדותה.	דתניא רבי אליעזר בן יעקב											■	■	◇ יד:
בשלמא לרבי אליעזר - בן יעקב - דאמר כשמואל.	רב פפא לאביי:											♪		יד:
עשרה כהנים כתובין בפרשה.	דאמר שמואל:											■	♪	◇ יד:
אלא לרבנן, שלשה מנא להו?												♪	◇ יד:	
וכי תימא דכתיב בהו שלשה												!		יד:
קרקעות דכתיב בהו ארבעה תיסיג בארבעה												♪		יד:
וכי תימא הכי נמי												!		יד:
הקרקעות תשעה וכהן	אלמה תנן:											■	♪	יד:
אלא מאי - דמשלמי בהו עשרה												!		יד:
הקדשות דמשלמי בהו שיתא - ליבעו שיתא												♪		יד:
קשיא.												■		יד:
הערכין כו'.													■	< יד:
מאי ערכין המטלטלין?													^	יד:
באומר ערך כלי זה עלי	רב גידל אמר רב:												!	◇ יד:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה
מימרא
האומר ערך כלי זה עלי - נותן דמיו. מאי טעמא? אדם יודע שאין ערך לכלי, וגמר ואמר לשום דמים - משום הכי נותן דמיו.

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דאמר רב גידל אמר רב:											יד: ■ !

Talmud Navigator